

Karpaty tour 2019

Opäť sa stretol rok s rokom a po úspešnej Samoyed Tour Tatry 2019, sme pre našich psíkov a priateľov zorganizovali ďalšiu turisticko-spoločenskú akciu.

Keďže je naším spoločným záujmom aj spoznávanie nepoznaného, vybrali sme lokalitu na hranici Kysúc. Takže ako? – Makov. Malebná dedinka, cez ktorú vedie frekventovaná cesta na Ostravu nám celkom prišla vhod. Nie je to ďaleko ani pre Moravákov ani pre nás zo Slovenských regiónov. Asi okrem rodinky Šmajdových z Košíc. Tí to majú ďaleko všade ☺, napriek tomu vždy radi prídu. Je možné, že v budúcnosti niečo spravíme aj na „východze“ (ale pre nás je geograficky východ aj Trnava ☺)

Prvý deň a večer je zväčša uvítací. Inak tomu nebolo ani teraz. Postupne sme sa stretávali od 14:00 a nakoniec sme boli komplet zostava pred večerom. To už horel ohník na opekanie špekáčiek a slaninky. Keďže večery už sú chladné a oheň nebol veľký, boli sme nútení použiť aj interné tekuté vykurovanie. Samozrejme s mierou, ráno nás čakala túra.

Prebudili sme sa do chladného rána, na tráve bola srieň ale s postupujúcim časom sa začalo vyjasnievať a očakávali sme nádherný deň. Tak sa aj stalo. Kým sme z penziónu vyrazili, počasie bolo priam gýčové. Túra začína. Ideme smer Chata Kmínek. Kráčame nádhernou jesennou krajinou, popri chodníkoch nachádzame a zbierame hríby a cieľ cesty je zrazu pred nami. Ideálne miesto na doplnenie energie a tekutín. Hneď som išiel objednať pивá, dehydratácia je zákerná vec, tú netreba podceňiť ☺ a trošku sme si aj zajedli – bryndzové halušky. Relax padol vhod, ale pomaly sa dvíhal vietor, tak sme sa rozhodli pokračovať v ceste na domovskú základňu. Po niečo vyše 4 hodinách a viac ako 10 km v kopcovitom teréne sme prišli aj so psíkmi príjemne unavení. Na penzióne sme si dali kávičku a páni tvorstva (rozumej my muži) sme šli pripraviť večeru – kotlíkový guláš, tentokrát obohatený čerstvo nazbieranými hribami.

Prípava guláša je v plnom prúde, keď prichádza Radkin manžel Peťo, ktorý nebýval na penzióne s nami, keďže sú z vedľajšej dediny. Pre zainteresovaných je to ten Peťo, o ktorom Radka vždy vraví, ale nikdy ho nikto nevidel – proste Colombova žena. Teraz prišiel. Samozrejme doniesol aj nejaké prískočné. V tomto okamihu už bol našťastie guláš takmer hotový, lebo prišiel čas ochutnať Peťove „prískočné“. Tempo sme nasadili vysoké a ak ste už niekedy počuli, že nad alkoholom ešte nikto nezvítazil iba východniari remizovali, tak teraz sa žiaľ ani tá remíza nepotvrdila ☺

Guláš bol výborný, detaily okolo jeho varenia publikovať nebudem. Niežeby som si nepamätal. Večer pomaly ubiehal a postupne sme šli oddychovať pred nedeľnou túrou.

Ráno bolo oproti sobote podstatne lepšie počasie a vydali sme sa smerom cez Kopanice. Trasa bola ľahšia a zhruba po 3 hodinovej túre sme sa všetci postretali na obede pri guláši, ktorý nám ostal z večera.

Je čas rozlúčiť sa a ísť domov. Príjemne strávený víkend s priateľmi a psíkmi. Tak opäť v Tatrách 2020 priatelia.

Ďakujeme zúčastneným rodinám Kolibových, Nevřalových, Šmajdových, Mikových a Michalovi a Kristínke za super spoločnosť !

Martin Henčel